

РЕШЕНИЕ

№ 5574

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5203** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.02.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по НАХД № 5542/2019г. е отменено Наказателно постановление № НП-00021/28.02.2019г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на Р. П. Р., на основание чл.173, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 вр. чл.35, ал.1, т.2 и § 4, ал.1 ЗПКОНПИ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона и необоснованост се моли за отмяната му и вместо това за потвърждаване на наказателното постановление /НП/ като законосъобразно издадено. Подробно мотивирани са съображения, че наказаното лице е задължено да подаде декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от възникване на задължението по ЗПКОНПИ, считано от 08.05.2018г. В законоустановения месечен срок лицето не подало декларация пред КПКОНПИ като подаването на декларация на 01.06.2018г. пред министъра на транспорта, информационните технологии и

съобщенията счита за неизпълнение на разписаното в закона задължение. Неправилни намира и изводите на съда относно приложението на чл.28 ЗАНН към конкретния случай, защото характера на засегнатите отношения изключва приложението на маловажен случай. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез юр.Д..

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за неправилно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

През 2018г. Р. Р. заемал длъжността управител на [фирма]. Лечебното заведение е получило от НЗОК средства за болнична медицинска помощ в размер от 52 928 лева за м.май 2018г. и заявило за изплащане дейности за м.юни 2018г. на стойност 59 252 лева.

С Решение по Протокол № 820/04.05.2018г. КПКОНПИ утвърдила образци на декларации за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 и т.4 ЗПКОНПИ, които да бъдат публикувани на сайта на КПКОНПИ на 08.05.2018г.

На 01.06.2018г. Р. Р. попълнил и подал декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

На 06.08.2018г., при извършена проверка в хартиения и електронния регистър на Дирекция „Публичен регистър и конфликт на интереси“ в КПКОНПИ, било констатирано, че Р. Р. не е подал пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси в установения срок - до 08.06.2018г.

Въз основа на направените констатации на 05.09.2018г. експерт в Дирекция „Публичен регистър и конфликт на интереси“ в КПКОНПИ съставила срещу Р. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 вр. чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, въз основа на който било издадено процесното наказателно постановление /НП/.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за незаконосъобразност на НП. На първо място е приел, че е налице несъответствие на словесното описание на извършеното нарушение с дадената му правна квалификация в процесното НП, ограничаваща правото на защита на наказаното лице, тъй като посочените за нарушени разпоредби в АУАН и НП не съдържат разпоредба, уреждаща компетентния орган, пред който следва да бъде подадена декларацията – в случая декларацията е подадена от задълженото лице в срок – на 01.06.2018г., но не пред надлежния орган.

На следващо място съдът е приел, че от субективна страна не се установява Р. да е действал умишлено по смисъла на чл.11, ал.2 НК, вр. чл.11 ЗАНН, доколкото той не е

осъзнавал всички фактически обстоятелства, включени в състава на нарушението, а именно – кой е конкретният орган, пред който следва да подаде декларацията си. Посочил е, че за да се установи дали Р. е действал при форма на вина непредпазливост, следва да се направи преценка дали той е бил длъжен и е могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици от деянието си, тъй като в ЗПКОНПИ не съществува изискване декларацията да бъде подадена пред Комисията лично, като основен принцип на административнопроцесуалното право е, че процесуални действия, извършени надлежно, но пред некомпетентен орган се смятат за извършени в срок, като съответното искане следва да бъде препратено до компетентния орган. Неясно, според съда, остава защо министърът на транспорта е приел декларацията на Р. и не я е препратил на КПКОНПИ.

Дори да се приеме, че нарушението е осъществено формално от обективна и субективна страна, съдът е приел, че спрямо него са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН, тъй като същото би се отличавало с незначителна степен на обществена опасност, като при преценката си за наличие на хипотезата на маловажен случай по чл.28 ЗАНН, вр. чл.93, т.9 НК е отчел характера и вида на засегнатите обществени отношения и степента на засягането им. В случая Р. не е имал за цел да осуети постигането на прогласените цели на закона и не е укривал подлежащи на деклариране обстоятелства, тъй като е декларирал изискуемите данни за имуществото и интересите си, но пред ненадлежен орган. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като по-леко укорима форма на вина, без да се твърди укриване на обстоятелства, степента на обществената му опасност би била по-ниска от тази на типичните случаи на нарушения от този вид и налагането на административно наказание „глоба“, дори и в минималния размер не би отговорило на заложените в чл.12 ЗАНН цели.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ вменява на задължените лица да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. Съобразно разпоредбата на § 4, ал.1 ЗПКОНПИ, лицата, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране, подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок от утвърждаването на образците на декларациите по чл.35, ал.1, т.2 и 4. В процесния случай Р. е задължено лице по см. на чл.6, ал.1, т.46 ЗПКОНПИ и за него е възникнало задължението за подаване на декларация за имущество и интереси считано от 08.05.2018г. до 08.06.2018г. От доказателствата по делото е установено, че той е подал длъжимата декларация на 01.06.2018г., но не пред КПКОНПИ, а пред министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Последният не е препратил своевременно декларацията, с оглед разпоредбата на чл.31 АПК.

Дори да се приеме, че с деянието е осъществен фактическият състав на нарушение по чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, то спрямо същото е приложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други

извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като форма на вина, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че Р. е подал декларацията на 01.06.2018г., степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание „глоба“ макар и в най-ниския предвиден в размер от 1000 лева е прекомерно тежко за неточно изпълнение на задължението и не би отговорило на целите заложи в чл.12 ЗАНН. В случая предпоставките на чл.28, б."а" ЗАНН са били налице, тъй като преди издаването на НП на административнонаказващия орган е станало известно обстоятелство за подаването на декларацията пред министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, но наказващият орган не е приложил посочената разпоредба. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК - ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28, б."а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.02.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по НАХД № 5542/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.